

Ey Zamanın Şahitleri!

Ey aynı göğün altında yaşayanlar!
Gazze yanarken hangi kalp masum kalabilir?
Doğu Türkistan susarken hangi vicdan beraat edebilir?

Çünkü ateş sadece evleri yakmaz,
Ateş, susanların kalbini de yakar.

Gazze'de bir çocuk
Ekmekten önce korkuyu öğreniyorsa,
Bu, sadece bir coğrafyanın değil,
Bütün insanlığın yenilgisidir.

Doğu Türkistan'da bir anne
Evladına adını fısıldamaktan korkuyorsa,
Bu, sadece bir annenin değil,
Bütün insanlığın mahkûmiyetidir.

Ey bolluk içinde imtihan edilenler!
Biliniz ki nimet, sahiplik değildir.
Nimet, emanettir.
Ve emanet, sahibini bir gün mutlaka çağırır.

Sorulacak:
Aç olanı gördüğünde ne yaptın?
Susana ses oldun mu?
Yıkılana omuz oldun mu?

Bugün vermediğin ekmek,
Yarın cevabını veremeyeceğin bir sorudur.

Kalk ey insan!
Kalk ki kalbin taş kesilmesin.
Kalk ki adın susanlardan yazılmasın.

Çünkü Allah,
Mazlumun duasını bekletir,
Ama asla unutmaz.

Muharrem Balcı, 19 Şubat 2026